

ఆరోజు ఉదయం కాలేజీలో అడుగు పెట్టగానే మరో వార్త తెలిసింది. ప్రశాంతంగా సాగిపోతున్న ఆ జూనియర్ కాలేజీ చరిత్రలో రెండేళ్ళ క్రితం కల్లోలం ప్రారంభమయ్యింది. అప్పటి నుంచి ఎన్నో వింతలు జరుగుతూ వస్తున్నాయి. ఈ రెండేళ్ళలోను ఒక ప్రిన్సిపాల్ ను ఉద్యోగంలోంచి తీసేశారు. సర్వీసులో సీనియర్ అయిన ఒక లెక్చరర్ ను సస్పెన్షన్ లో పెట్టారు. కొందరు టీచర్లు ఉద్యోగాలకు రాజీనామాలు ఇచ్చేసి వెళ్ళిపోయారు. ఒక గుమస్తాను డిస్మిస్ చేశారు. విద్యా శాఖ ఉత్తర్వుల్ని కాలేజీ కమిటీ ఖాతరు చెయ్యడంలేదు. దాన్తో ప్రభుత్వం నుంచి కాలేజీ కమిటీకి 'షోకాజ్' నోటీసులు వస్తున్నాయి. - అలాంటి పరిస్థితులలో కాలేజీ కమిటీ వారు పాత కరస్పాండెంట్ ను మార్చేసి- సత్యమూర్తిని కొత్త కరస్పాండెంట్ గా నియమించారు. అదీ ఆ రోజు వచ్చిన కొత్త వార్త!

సత్యమూర్తిని తెలియని వాళ్ళవరూ ఆ ప్రాంతంలో లేరు. కార్మిక నాయకుడుగా అతనికి చాలా పేరుంది. ఆ భారీ కర్మాగారంలో పనిచేస్తున్న సిబ్బంది పిల్లల కోసం ఆ హైస్కూలును జూనియర్ కాలేజీగా మార్చించిన వాడు అతనే! జిల్లా కేంద్రం నుంచి రాజధాని వరకూ వున్న

కాలేజీకి రావలసిన గ్రాంటులో కోత పెట్టారు. ఆ లోపాలు సవరించి రిపోర్టు పంపితే - మినహాయించిన డబ్బు తిరిగి యిస్తారు. గత ఐదేళ్ళ నుంచి ఆ పని జరగలేదు.

సత్యమూర్తి వారం రోజులు శ్రమపడి ఇన్-చార్జి

వచ్చాడు. లోగడ జీతాలు, ఇంక్రిమెంట్లు ఆగిపోయిన వాళ్ళందరికీ డబ్బు చెల్లించడంతో - వాళ్ళంతా సంతోషించారు. ఇది అతను సాధించిన మొదటి విజయం!

మరో నాలుగు రోజులు గడిచే సరికి ప్రభుత్వం నుంచి కరస్పాండెంట్ కు సంజాయిషీ నోటీసు వచ్చింది. - అందులో - "మీకు మూడు నెలల క్రితం ఒక ఉత్తరం వ్రాశాం. ఏ కారణాల వల్ల ప్రిన్సిపాల్ ను ఉద్యోగం లోంచి తొలగించారో తెలియ చెయ్యమని అందులో స్పష్టంగా అడిగాం. కానీ మీ దగ్గర నుంచి యింతవరకూ జవాబు రాలేదు. - పదిహేను రోజులలోగా జవాబు రాకపోతే మీ మీద రూల్స్ ను అనుసరించి ఎందుకు చర్య తీసుకోకూడదో వివరించండి" - అని హెచ్చరించారు.

విశ్వనాథాన్ని ప్రిన్సిపాల్ పదవి నుంచి తప్పించిన సంగతి సత్యమూర్తి లోగడ విన్నాడు. అప్పటికే తల మునకలుగా వున్న తన సమస్యలతో పాటు అందులో వేలు పెట్టడం ఎందుకని అతను కలుగ చేసుకోలేదు. వివరాలు తెలుసుకోడానికి కూడా ప్రయత్నించలేదు.

కానీ యిప్పుడు తప్పించుకోడానికి అవకాశం లేదు. అదిప్పుడు అతని విధి నిర్వహణలో ఒక అంశం అయి కూర్చుంది.

దర్వాస్తు ప్రారంభించాడు. ముందు ఇన్ - చార్జి ప్రిన్సిపాల్ ను పిలిచి అడిగాడు.

"చాలా కారణాలున్నాయండీ. ఇంకా ఎంక్వయరీ జరుగుతోంది" అన్నాడు ఇన్ - చార్జి ప్రిన్సిపాల్ రాజారావు.

"ఏమిటి? రెండేళ్ళ నుంచి ఎంక్వయరీ జరుగుతోందా?"

"అవునండీ! ముగ్గురు ఆఫీసర్లతో ఒక కమిటీ వేశారు. ఆ కమిటీ యింకా రిపోర్టింగ్ చేయలేదు".

"దానికి సంబంధించిన ఫైలు నాకు పంపండి".

ఇన్-చార్జి ప్రిన్సిపాల్ ను పంపేశాడు.

తర్వాత ఒక టీచర్ని పిలిచి అడిగాడు.

"ఆ ప్రిన్సిపాల్ నుంచి వాడు కాదండీ! పరమ కర్కశుడు!" అన్నాడు టీచర్.

"అంటే? - అతనేనే చేసేవాడు? అతనిలో లోపాలు ఏమిటో చెప్పండి?" అడిగాడు సత్యమూర్తి.

"కాలేజీ అంతా అతని స్వంత సామాజ్యంలాగ చూసుకొనేవాడు. మేనేజ్ మెంట్ నిం చెప్పినా చేసేవాడు

మణిక్రల్లిక

అంగర సూర్య రావు

అధికార్లను స్వయంగా కలుసుకొని ఆరు నెలలలో ఆర్డర్లు పట్టుకు వచ్చిన ఘనత అతనిదే! అయినప్పటికీ అతనిని కనీసం కాలేజీ 'కమిటీ'లో కూడా వెయ్యలేదు. ఎంత వరకూ అనసరమో అంతవరకూ అతనిని ఆ కంపెనీ అధికార్లు ఉపయోగించుకున్నారు. ఆ తర్వాత ఆ జూనియర్ కాలేజీ దరిదాపులకు కూడా అతను రాకుండా జాగ్రత్త పడ్డారు.

అటువంటిది సరిగా పదేళ్ళ తర్వాత ఆ కంపెనీ అధికార్లతో కూడిన కమిటీ సత్యమూర్తిని ఆ కాలేజీకి కరస్పాండెంట్ గా నియమించింది. కాలేజీ వ్యవహారాలు తీవ్రమైన సంక్షోభంలో పడిన తర్వాత అతని నెత్తి మీద యీ బాధ్యత పెట్టడంలో వున్న అంతరార్థం ఎవరికీ బోధపడలేదు. అది అభిమానంతో చేసిన పని కాదని అక్కడి వాళ్ళకి తెలుసు! ఆ ఉన్నతాధికార్లకూ సత్యమూర్తికి మధ్య సత్సంబంధాలు ఎప్పుడూ లేవు. అయినప్పటికీ సత్యమూర్తి పెట్టిన షరతులకు ఒప్పుకొని అతనికి బాధ్యత అప్పగించారు.

ఆ రోజు ఉదయం సత్యమూర్తి కాలేజీలో అడుగు పెట్టాడు. రికార్డులు పరిశీలించాడు. ఆడిట్ రిపోర్టులలో చాలా అవకతవకలు కనిపించాయి. విద్యా శాఖ నుంచి వచ్చిన ఆడిటర్లు కొన్ని లోపాలు ఎత్తి చూపించి -

ప్రిన్సిపాల్ తోను, గుమస్తాలతోను ఆ లోపాలు సరిదిద్దించి - రిపోర్టులు తయారు చేసి - అవి స్వయంగా పట్టుకొని రాజధాని వెళ్ళాడు. తొక్కిపెట్టిన గ్రాంటు ఒక లక్ష యాభై ఎనిమిది వేలు విడుదల చేయించి ఆర్డర్లు పట్టుకు

ఊచకోత

అరటి పువ్వులు నవ్వితే
గుండెల్లో
కలలు గెలలు వేస్తున్నై
కానీ
చివరకి మిగిలేది
'ఊచ' కోత

-రామసూరి

కాదు. అడ్డు చెబుతూ వుండేవాడు. టీచర్లను రాచి రంపాన పెట్టేవాడు. ఎవరి మాటో ఎందుకు? నాకే అపకారం చేశాడు. నాకు లీపు ఆకౌంట్లో సెలవులు వున్నా - సాంక్షన్ చెయ్యకుండా జీతం కోసేశాడు. నా అప్పీలు యింకా మీ ఆఫీసులో పెండింగ్లో వుంది. కొంచెం చూడండి." అని చెప్పి ఆ టీచర్ వెళ్ళి పోయాడు.

అతను వెళ్ళిన తర్వాత ఆఫీసు గుమస్తాను పిలిచి:

"ఆ టీచర్కు సెలవు ఎందుకు సాంక్షన్ చెయ్యలేదు?" అడిగాడు.

"ఆయనకు వేరే వ్యాపారం వుందండి. సెలవు చీటి యివ్వకుండా వెళ్ళిపోతూ వుంటాడు. ఆ తర్వాత ఎప్పుడో వచ్చి లీపు లెటర్ యిస్తూ వుంటాడు. పాత ప్రెస్సిపాల్ గారు ఆయనకు రెండుసార్లు వార్నింగ్ యిచ్చి మూడోసారి 'లాస్ ఆఫ్ పే' చేశారు. ఇదుగో లీప్ ఆకౌంట్ చూడండి." అంటూ సర్వే రిజిస్టర్ తెచ్చి సత్యమూర్తి ముందు పెట్టాడు గుమస్తా!

అతను చెప్పింది నిజమే! ఆ టీచర్ ఎక్కువ సెలవులు వాడుకున్నట్టు లీపు ఆకౌంట్లో కనిపిస్తోంది. - ఇప్పటి ఇన్-ఛార్జ్ ప్రెస్సిపాల్ కాలంలో కూడా ఆ టీచర్ సెలవులు పెట్టాడు. అయినా అబ్జెక్షన్లు లేకుండా సాంక్షన్ అయ్యింది.

ఆ జూనియర్ కాలేజీలో పాటు హైస్కూలు వ్యవహారాలు కూడా ప్రెస్సిపాల్ చూసుకోవాలి. టీచింగ్, వాన్- టీచింగ్ సిబ్బంది యాభై ఆరు మంది వున్నారు.

పదిహేను మంది మినహా మొత్తం సిబ్బంది అంతా పాత ప్రెస్సిపాల్ కు న్యతిరేకంగా చెప్పారు. ఇప్పటి ఇన్-ఛార్జ్ ప్రెస్సిపాల్ కాలంలోనే హైస్కూలు, కాలేజీ వ్యవహారాలు సాఫీతాజరిగి పోతున్నాయని మెచ్చుకున్నారు.

అయినా సత్యమూర్తికి సంతోష కలగలేదు. ఇందులో ఎక్కడో, ఏదో లోటు వుందనుకున్నాడు. ఇదివరకటి కరస్పాండెంట్లు కంపెనీలో కూర్చుని - కాలేజీ వ్యవహారాలు సరిగా చూసేవారు కాదు. అక్కడే కాగితాలు సంతకాలు పెట్టి పంపేవారు. ఎప్పుడో, ఎంతో అవసరం పడితే కాని కాలేజీలో అడుగుపెట్టే వారు కాదు. సత్యమూర్తి - అలా కాకుండా - ప్రతిరోజూ వచ్చి కూర్చుంటున్నాడు. పెదవి మెదసకుండా అక్కడ జరుగుతున్న వ్యవహారాలు కనిపెడుతున్నాడు.

సిబ్బందిలో కొందరు వేళకు కాలేజీకి రావడంలేదు. ప్రతిరోజూ ఆలస్యంగానే వస్తున్నారు. కొందరు వేళకు వచ్చినా చదువు చెప్పడంలేదు. పిల్లలకు ఏదో ఎక్సర్ సైజ్ యిచ్చి విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నట్టు కనిపిస్తున్నారు.

అతను రహస్యంగా జరిపిన దర్యాప్తులో కొన్ని కొత్త సంగతులు తెలిశాయి. కొందరు టీచర్లకు కొన్ని రకాల వ్యాపారాలు వున్నాయి. అవి వాళ్ళ సన్నిహిత బంధువుల పేర్ల మీద జరుగుతున్నాయి. ఇద్దరికీ కంట్రాక్టు వ్యాపారాలు వున్నాయి. వాళ్ళకు వాటి మీద జీతం కంటే ఎక్కువ ఆదాయం వస్తోంది. మిగిలిన వాళ్ళలో కొందరికి ట్యూషన్లు వున్నాయి. ఇంటిదగ్గర అలసిపోయివచ్చినందు వల్ల కాలేజీలో సరిగా పాఠాలు చెప్పలేకపోతున్నారు. - వ్యాపారాలు, ట్యూషన్లు లేకుండా నిజాయితీగా చదువు

దీపావళి శుభాకాంక్షలు!

BABU ADS. కె.వి.ఎస్.

GWALIOR SUITING
IN A CLASS OF ITS OWN

ట్రవ్వుజర్స్
షర్ట్స్
సఫాల్ లకు

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో మెట్టమొదటి
గ్వాలియర్ మిల్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ షో రూమ్.

గ్వాలియర్ A.C

బీసెంట్ రోడ్
విజయవాడ

ఫోన్: 77801

ప్రతి మంగళవారం
మీటరు లోపు ముక్కలకు

50% తగ్గింపు
కలదు

దినపత్రికనే
చదవండి!!

సమస్యలకు
సమష్టి పరిష్కారం

సమస్యలకు, సముచిత
వ్యాఖ్యలకు

చెప్పే వాళ్ళు వది, పదిహేనుమంది కంటే ఎక్కువ
లేరు.

ఈ పరిస్థితులను మెరుగుపరచటంలేలినవనికాదు.
నిదానంగా జరగవలసిన పని, - ప్రస్తుతం మాజీ
ప్రెసిడెంట్ వ్యవహారం మీద ప్రభుత్వానికి రిపోర్టు సంప
నలసిన అవసరం వుంది. కనక ఆతని దృష్టిని ఆ
విషయం మీద కేంద్రీకరించాడు.

సిబ్బందిలో ఎవరు ఎలాంటివారో - ఎవరి సుంచి
సరైన సమాచారం రాబట్టుకోవచ్చో అతనికప్పుడు ఒక
అవగాహన కుదిరింది.

శ్రుతిమించిన నిజాయితీలో - చుట్టూ వున్న తోటి
టీచర్లతో నిత్యం తగువులు పడే ఒక టీచర్ని - ఎవరు
ఏం చేసినా పట్టించుకోకుండా తన పని తాను మానంగా
చేసుకుపోయే ఒక తెలుగు వండితుణ్ణి - ఒక జూనియర్
లెక్చరర్ని - ఒక గుమస్తాని - ఒక బ్రాండును - ఒకరికి
తెలియకుండా ఒకరిని పిలిచి - విడివిడిగా సమాచారం
సేకరించాడు. వాటి సారాంశం ఇది.

ఆ కాలేజీ పెట్టినప్పటి సుంచివిశ్వనాథం ప్రెసిడెంట్ గా
వున్నాడు. ప్రెసిడెంట్ మారలేదు కానీ కరస్పాండెంట్లు
చాలా మంది మారారు. ఆ కరస్పాండెంట్లలో ఒకరో,
ఇద్దరో మినహా విద్యావంతులు కారు. - చిన్న చిన్న
టెక్నికల్ క్వాలిఫికేషన్లతో - సర్వీసును బట్టి
అఫీషర్లయిన వాళ్ళు కరస్పాండెంట్లుగా వస్తూ
వుండేవారు. - మొదట ఐదేళ్ళవరకు - ప్రెసిడెంట్,
కరస్పాండెంట్ ఎవరి హద్దులలో వాళ్ళు ఉన్నంతకాలం
వ్యవహారం సాఫీగానే వెళ్ళింది.

అడ్మినిస్ట్రేషన్ విషయంలో కరస్పాండెంట్ కలగ చేసు
కోవడంతో సేచీ సారంభమయ్యింది. అడ్మినిస్ట్రేషన్ దొరకవి
కొందరు పిల్లల తల్లిదండ్రులు కరస్పాండెంట్ దగ్గర
సుంచి రికమెండేషన్ లెటర్లు తెచ్చుకున్నారు. అయినా
ప్రెసిడెంట్ ఆ పిల్లల్ని చేర్చుకోలేదు. కరస్పాండెంట్ కు
కోపం వచ్చింది.

ఆ తర్వాత ఒకసారి ఒక టీచర్ సోస్టుకు జరిగిన
సెలక్షన్ లో కూడా - ప్రెసిడెంట్ కు మేనేజ్ మెంట్ కు
తీవ్రమైన అభిప్రాయ భేదాలు వచ్చాయి. - సెలక్షన్
కమిటీలో ఒక మెంబరయిన ప్రెసిడెంట్ -
మేనేజ్ మెంట్ వారు సూచించిన కాండిడేట్ ఆ
సోస్టుకు పనికి రాదని - ఆదనపు క్వాలిఫికేషన్లు వున్న ఒక
మగ అభ్యర్థి ఆ సోస్టుకు మాటికి మారు పాళ్ళు అర్హుడని
తన రిపోర్టులో వ్రాశాడు. అయినప్పటికీ కమిటీలో వున్న
వలుగురు సభ్యులలోను - ముగ్గురు సభ్యులు
మేనేజ్ మెంట్ వారి కాండిడేటుకే ఎక్కువ మార్కులు
వేయడంతో - సీలమణికి ఆ టీచర్ ఉద్యోగం వచ్చింది.

సీలమణి చేరడంతో ఆ కాలేజీలో ఉద్యోగాలు
చేస్తున్న మహిళల సంఖ్య తొమ్మిదికి పెరిగింది. - వర్కు
డిస్ట్రిబ్యూషన్ లో మిగిలిన టీచర్ల కంటే సీలమణికి పని
ఎక్కువ కేటాయించాడు ప్రెసిడెంట్, ఏ టీచరైనా
సెలవు పెడితే అతని క్లాసు కూడా సీలమణి కేనేసేనాడు.
దాన్తో ఆమె కాలేజీలో అడుగుపెట్టింది మొదలు -
లాంగ్ బెల్ కొట్టేవరకూ ఆమెకు ఓణం కూడా తీరిక
లేకుండా పోయింది. ఈ విషయంకూడా మేనేజ్ మెంట్
దృష్టికి వెళ్ళింది. ప్రెసిడెంట్ తన కాండిడేట్ ను
వేదిస్తున్నాడనుకున్నాడు కరస్పాండెంట్.

అలాంటి పరిస్థితులలో ఆ కాలేజీ రికార్డులు తనిఖీ

కాలమ్ నిబంధన

ఎర

"మీరు బుద్ధి లేకపోతే నాకైనా వుండవచ్చు! నేను కష్టం రాను" విసురుగా అంది శాంతం.

'బాబూలు, నన్ను అర్థం చేసుకోవే శాంతం. ఈ బస్సు రిపేరింగంటే అయిదు షెఫ్ట్లు ఉపయోగించుటా సడదావే. నేను పండక్కి మంచి వీరకొంటానన్నానుగా' అంటూ బతిమలాడసాగేడు కనకారావు.

'ఇంక రమ్మరూ బాబూ' అనుకొంటూ శాంతం గబగదా వీర మార్పును ముస్తాబయి కనకారావు వెంట బయలుదేరింది.

వీళ్లరూ రోడ్డుమీద కొచ్చేసరికి దూరంగా బస్ వస్తూ కనిపించింది. కనకారావు గబగదా శాంతానికి సూచనలివ్వసాగాడు.

"అదిగో, మొహం అలా చూచుకోకు. కాస్త నవ్వుతూ కొంచెం స్టైల్ గా నిలబడు. పదిమంది ఉండ మట్టుకోకు. కాస్త జారుగా చేసుకో" అన్నాడు.

'ఇన్ని సలహాలు చూస్తున్నా గ్రహించు లేదు. పట్టె పట్టెయ్యాలి బాబూ' అని రోపం సెగుక్కున్నాడు.

"పిమ్మటా సెగుకుడు. నేనింటికి పోతానంటే" చెబి రించింది శాంతం.

"అంత పనిచెయ్యకు మహాత్మా! అదిగో బస్ దగ్గరికి వచ్చింది. చెయ్యి కాస్త పైకి లేపి అవు" అంటూ లొంగడం చేసాడు కనకారావు.

శాంతం కయ్యారం చూసి కండక్టరు సన్నగా చూచి చెయ్యిలో బస్ అగటం, వెంటనే కనకారావు అంటుకోవెక్కడం వెంటనే జరిగిపోయాయి. దిరు నవ్వులో శాంతంపైపు చూస్తూ కండక్టర్ రైడ్ చెప్పాడు.

అసలీ అర్థం చెయ్యకొని రోజులు గడపుకొంటున్న ధర్మ అమ్మ తల్లుకుంటూ శాంతం నెయ్యారుస్తూ ఇంటికి చేరింది.

'రోకంరో పురుషుల పరిస్థితి ఇంత దిగజారిపోయింది కదా!' అనుకుంటూ తీసిన సిగరెట్ చోట్లో పెట్టు కొంటూ డ్రైవర్ బస్ను ముందుకు సాగించాడు.

- బి. కామేశ్వరి

చెయ్యడానికి ఒక అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ వచ్చాడు. అతను రావడమే అసుర సంధ్యలో వచ్చాడు. ఆ సమయంలో వాచ్ మెన్ తప్ప ఎవరూ కాలేజీలో లేరు. వాచ్ మెన్ వెళ్ళి ఆ సమీపంలో వున్న ఒక టీవర్ని తీసుకువచ్చాడు. ఆ టీవర్ ఆ ప్రాంతంలో చాలా సలుకుబడి వున్నవాడు. కరస్పాండెంట్ కు అంతరంగికుడు. అన్ని అలవాట్లు వున్నవాడు.

ఇదు నిమిషాలు మాట్లాడగానే ఆ అధికారి అంతర్యం గ్రహించాడు. అతనిని స్పెషల్ రూంలో కూర్చోబెట్టి ప్రెస్ బుక్ క్వార్టర్ లోకి వెళ్ళాడు. ఒక అరగంటలో అన్ని వివరాలు పూర్తి చేసుకొని కరస్పాండెంట్ తో తిరిగి వచ్చాడు టీవర్. ఇద్దరు అధికారులు పది నిమిషాలలో పాఠం స్నేహితులయ్యారు. ఇద్దరి సుధ్యా పీసాలు, గ్లాసులు కదులుతున్నాయి. మాటలు జరుగుతున్నాయి. ప్రెస్ బుక్ అహంకారం, అతను టీవర్లను పెడుతున్న ఇబ్బందులు, కరస్పాండెంట్ పట్ల అనిధేయత - యింకా యింకా చాలా సంగతులు చెప్పాడు కరస్పాండెంట్! రాత్రి పన్నెండు గంటల వరకూ మంతనాలు జరిగాయి.

మర్నాటి ఉదయం కాలేజీ తెరవగానే రికార్డులు స్క్రాటిని చెయ్యడం ప్రారంభించాడు అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్.

విశ్వనాథానికి ఫస్ట్ క్లాస్ పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ డిగ్రీ లేదు కనక అతనికి ప్రెస్ బుక్ పోస్టుకు అర్హత లేదని, పిల్లల దగ్గర వసూలు చేసే స్పెషల్ ఫీజు అకౌంట్స్ ప్రెస్ బుక్ సరిగా మెయింటెన్ చెయ్యడం లేదని రిపోర్టు వ్రాసి కరస్పాండెంట్ కు యిచ్చి వెళ్ళి పోయాడా అధికారి.

రిపోర్టు చూసి కరస్పాండెంట్ చాలా సంతోషించాడు. ఇంత కాలానికి ప్రెస్ బుక్ పిలక తన చేతిలోకి వచ్చింది అనుకున్నాడు. కాలేజీ కమిటీ సమావేశం జరిపించి వికృతంగా కొన్ని నిర్ణయాలు తీసుకున్నాడు. వాటిని వెళ్ళడి చెయ్యకుండా రహస్యంగా వుంచాడు.

సరిగా ఆ సమయంలో ఎన్నడూ సెలవు పెట్టని ప్రెస్ బుక్ ఒకేసారి ఆరు వారాలు సెలవు పెట్టాడు. కరస్పాండెంట్ వెంటనే సెలవు సాంక్షన్ చేశాడు. విశ్వనాథం స్టానంలో ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ గా రాజారావును వేశాడు.

రాజారావు ప్రెస్ బుక్ గా ఛార్జి తీసుకోవడంతోనే ఆ కాలేజీ వాతావరణంలో మార్పు వచ్చింది. పిల్లంది వేళకు వస్తున్నారా? లేదా? క్లాసులు సక్రమంగా జరుగు తున్నాయా? లేదా? ముఖ్యమైన సంగతులేవీ ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ పట్టించుకోవడంలేదు. లేమీగా వచ్చే టీవర్ల కంప్లై రోజు రోజుకూ పెరుగుతోంది. లేమీ ఇదు నిమిషాలు, పది నిమిషాలు దాటి రెండు గంటలు పెంచు వెళుతోంది. కొందరు టీవర్లు రాకపోవడంతో క్లాసులో వుండవలసిన పిల్లలు ఆవరణలోను, రోడ్డు మీద తీరుగుతున్నారు. వదులు మీద శ్రద్ధ వున్న పిల్లలు చెల్ల క్రింద కూర్చుని వదులుకుంటున్నారు.

ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ కాలేజీ కంటే కాలేజీ కమిటీ పట్ల ఎక్కువ శ్రద్ధా భక్తులు ప్రదర్శిస్తున్నాడు. కరస్పాండెంట్ కు చెప్పకుండా ఏ పని చెయ్యడం లేదు. కాలేజీలో కంటే కరస్పాండెంట్ దగ్గరే ఎక్కువ సమయం గడుపుతున్నాడు. వారం రోజులు గడిచేసరికి వాళ్ళిద్దరూ మంచి స్నేహితులయ్యారు. కరస్పాండెంట్ కూడా

ప్రతి రోజూ సాయంత్రం అయ్యేసరికి కాలేజీకి వస్తు న్నాడు. కాలేజీ విడిచి పెట్టిన తర్వాత యిద్దరు చీకటి పడే వరకు అక్కడే కూర్చుంటున్నారు.

ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ రాజారావు రికమెండ్ చేస్తే చాలు! కరస్పాండెంట్ నిమిషాల మీద ఆర్డర్లు వేస్తున్నాడు. పిల్లందికి అప్పలు, సెలవులు, ఇంక్రిమెంట్లు, ఒక పోస్టు మంచి మరో పోస్టుకు ప్రమోషన్లు - క్షణాల మీద సమలు అయిపోతున్నాయి. తనను ఆ శ్రయించిన పిల్లంది కోరుకున్నవన్నీ - వెల రోజుల ముఖ్యమంత్రి లాగా - ఆ ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ చక చకా సాంక్షన్ చేస్తున్నాడు. మూడు వారాలు గడిచేసరికి పిల్లందిలో చాలా మంది రాజారావుకు అభిమానులుగా మారిపోయారు. స్టాఫ్ కు ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ కూడా మధ్య ఇదివరకు ఎన్నడూ లేనంత మైత్రీ బంధం ఏర్పడింది. పిల్లంది సంతోషానికి అనేక కొత్త దారులు తొక్కాడు. - ధర్మదేవత తక్కెడలో ఒక ప్రక్క బరువెక్కువైపోయి - రెండో ప్రక్క తేలిపోయింది. ఆ కాలేజీ ఎవరికోసం పెట్టారో - ఆ పిల్లల గురించి, వాళ్ళ వదులు గురించి ఎవరూ పట్టించుకోవడం లేదు.

ఒక రోజు ఉదయం తొమ్మిదిన్నర అయ్యేసరికి అసలు ప్రెస్ బుక్ విశ్వనాథం ఆ కాలేజీలో అడుగు పెట్టాడు. అటెండర్, వాచ్ మెన్ తప్ప ఎవరూ లేరు. ప్రెస్ బుక్ గారి గది యింకా తెరవలేదు. తాళాలు ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ గారి దగ్గర వున్నాయి. ప్రెస్ బుక్ గారిని స్టాఫ్ రూంలో కూర్చోబెట్టి తాళాలు తేవడానికి ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ గారి యింటికి సైకిలు మీద వెళ్ళాడు అటెండర్. ఫస్టు బెల్ అయ్యేసరికి పిల్లలందరూ వచ్చారు. కానీ టీవర్లు ఇదుగురు మాత్రమే వచ్చారు.

పదిన్నర తర్వాత తాళం చెవులు పట్టుకు వచ్చాడు అటెండర్. "రాజారావు గారు యింట్లో లేరండి. అమ్మగారిని అడిగి తాళాలు తెచ్చాను" అన్నాడు.

అప్పటికే టీవర్లలో చాలా మంది రాలేదు. వచ్చిన వాళ్ళలో కొందరు ప్రెస్ బుక్ చుట్టూ చేరి కుశల ప్రశ్నలు వేస్తున్నారు.

ఆరు వారాలు సెలవు పెట్టిన ప్రెస్ బుక్ నాలుగు వారాలకే వచ్చి చేరడం వాళ్ళకి ఆశ్చర్యంగా వుంది. తను చేరబోతున్నట్టు అటు కరస్పాండెంట్ కు కాని, ఇటు ఇన్-చార్జి ప్రెస్ బుక్ కు గాని ఒక ఉత్తరమైనా వ్రాయకుండా అకస్మికంగా వచ్చి చేరడంలో ఆయన ఉద్దేశం ఏమిటో ఎవరికీ అంతుపట్టలేదు.

"ఇవాళే మీరు వస్తారనుకోలేదండీ" అని మాత్రం సైకి అన్నారు.

"నేను సెలవు పెట్టిన పని అయిపోయింది. మిగిలిన రెండు వారాల సెలవు కేన్సిల్ చేసుకొని చేరుతున్నాను". అంటూ లేచి స్టాఫ్ రూంలోంచి యివతలకు వచ్చాడు విశ్వనాథం.

టీవర్లతో మాట్లాడుతూ ప్రెస్ బుక్ రూం దగ్గరకు వచ్చాడు. అటెండరు తలుపు తాళాలు తెరిచాడు. గదిలో అడుగు పెట్టిన విశ్వనాథానికి ముఖం జేవురించింది. అతని వెనక లోపలికి వచ్చిన టీవర్లు ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకున్నారు. ఎప్పుడూ నీట్ గా తీర్చిదిద్దినట్లు వుండే ఆ గది చిందరవందరగా వుండడమే కాదు. కాలి సారేసిన సిగరెట్లు, కాగితం ముక్కలు, ఖాళీ సిగరెట్

వెంటనే నేల మీద పున్నాయి. ఒక టేపాయ్ మీద పడింది. దానిని పున్నాయి. ఆ గదిలో మునుపెన్నడూ లేని క్రొత్త సోఫా ఒకటి వుంది.

నేల పరిస్థితి మానేసరికి అటెండరుకు గుండెదడ దడవడింది. ఆ గదిలో యిలాంటి సామాగ్రి వుంటుంది సంగతి అతనికి తెలియదు. తెలిస్తే తాళం తీసేవాడు కాదు. ఏదో వంక పెట్టి తప్పించుకొనేవాడు. ప్రమాదంలో పడిపోయానురా దేవుడా అనుకున్నాడు. చక చకా సీసాయి, గ్లాసులు తీసి బీరువా వెనక పెట్టాడు. స్వీసర్ని తీసుకువచ్చి గది తుడిపిస్తూ బాధాభుడిగా అయ్యా ఇయ్యా అరుగుతూ అన్నీ సర్దుతున్నాడు.

గది యినతల నిలబడి చూస్తూ వున్న విశ్వనాథానికి నేల మీద మెరుస్తూ వున్న వస్తువేదో కనిపించింది. స్వీసర్ని అగమన్నాడు. ముందుకు వెళ్ళి నేల మీద వున్న వస్తువు పైకి తీశాడు. దాన్ని మిగతా టీచర్లు కూడా చూశారు. ఒకే ఒక వజ్రపు పాడి వున్న చెవి దుడ్డు అది. అందులో ఒకాయన అది చాలా ఖరీదైన వజ్రం అని చెప్పారు.

గది పూర్తిగా సర్దివ తర్వాత విశ్వనాథం లోపలికి వెళ్లి తన దుర్బీలో కూర్చున్నాడు. ఆరోజు కాలేజీకి ఆలస్యంగా వచ్చి - సరాసరి తమ క్లాసుల్లోకి వెళ్ళిపోయిన టీచర్లు - ఇంజనీర్లలో ప్రెన్సిపాల్ గారిని కలుసుకోవడానికి వచ్చినారు. నమస్కారం పెట్టి కుశల ప్రశ్నలు వేసి వెళ్ళారు. చివర్న నలుగురు ఉమెన్ టీచర్లు వచ్చారు. వాళ్ళు చూడగానే ప్రెన్సిపాల్

"చూడండి! ఇది ఎవరిదో చెప్పగలరా?" తన ముందు టేబుల్ మీద వున్న వజ్రపు దుడ్డు చూపించాడు. దానిని చూసి పైకి తీసి చూసి వెంటనే పోల్సుకుని వెళ్ళారు.

"ఇది నీంమణిది!" నీంమణిని పిలిపించి "చూడు అమ్మాయి! ఇంత ఖరీదైన వస్తువులు పెట్టుకొని కాలేజీకి రావడం మంచిది కాదు. పిల్లలకు ఆదర్శంగా వుండవలసిన టీచర్లు మీరే యిలాగ వుంటే ఎలా?" అని ఆ నలుగురు టీచర్ల సమక్షంలో ఆ వజ్రపు దుడ్డు ఆమెకు యిచ్చినంపేశాడు ప్రెన్సిపాల్!

అంతకు మించి ఒక మాట కూడా అనలేదు. ఇక విషయంపట్టించుకోలేదు ప్రెన్సిపాల్! ఆయన పూరుకున్నా మిగిలిన టీచర్లు పూరుకోలేదు. గునగునలు ప్రారంభ మయ్యాయి. ఆరా తీస్తే రసవత్తరమైన కథ ఒకటి ప్రచారంలోకి వచ్చింది.

"అయ్యా! చివరకు మన కాలేజీ వెళ్ళి మణి కర్ణికా ఘట్టంలో పడింది" అన్నాడొక తెలుగు పండితుడు.

ఇది జరిగిన తర్వాత నీంమణి తిరిగి ఆ కాలేజీలో అడుగు పెట్టలేదు. ముఖం చెల్లక సెలవు పెట్టి వెళ్ళి పోయిందని కొందరు అన్నారు.

"మరో ఊళ్ళో మంచి ఉద్యోగం దొరికింది. వెళ్ళి పోయింది. ఇక రాదు" అన్నారు మరికొందరు.

- ఎవరేమనుకుంటే యేం? కరస్పాండెంట్ గారు ప్రజలు పడి వేయించుకున్న టీచరు వెళ్ళిపోయింది.

ఈ కమమైజ్ లాంటి - పరువు మర్యాదలకు భంగం వచ్చినప్పుడు - కాలేజీ రివ్యూయర్ల దానికి విశ్వనాథానికి ఏమిటో తెలిసింది. ఏనిమిదేళ్ళ క్రితం నెల రోజులలో

“క్రోధం”

అలా అలా ఇలా ఇలా
పడిపోతూ పడి లేస్తూ పడిపోతున్నాను
చెట్టుకు ఆకులు రాలుతున్నట్లు
ఎగిరెగిరే గాలిపటం తెగిపడుతున్నట్లు
జీవితంలోంచి ఒక్కోరోజు తెగిపడిపోతోంది
పగలంతా దుఃఖం

బిందువులు బిందువులుగా కురిసి
ఆవిరవుతోంది

వికసించని బాధాభద్రం
రాత్రి కాగానే ఆవేశాన్ని ముక్కలు
ముక్కలుగా తెగేస్తోంది

అనంగీకార మ న్యక్రోధం తెలుపకపోతే
జీవితం
జీవితాంతం నడవనిశీలను చేస్తూ నిలుస్తుంది

ఈ వ్యవస్థకు
ఒక్క కన్నీటి బొట్టు విలువైనా తెలియదు

కదా
భరించలేని దుఃఖ జలఖడ్గ విలువల్ని
దారుణంగా రాక్షసంగా
యీ తరానికి బలిదానం
త్యాగశీలాన్ని వెలేసే వేళ
దేన్ని భరించినా ఏం లాభం
మాన వ్యధను వెళ్ళగక్కని భావాన్యూనం
మృతలక్షణ హతాశయమే కదా

ఇప్పుడు వెలేసే దుఃఖనాదం
ముందుముందు యుద్ధనాదం కాబోతోంది.
—నాళేశ్వరం శంకరం

గంగలో కలిసింది. అక్కడి వాతావరణం పూర్తిగా మారిపోయింది. మార్పును గుర్తించి - మారిన పరిస్థితులకు తగినట్లు నడుచుకొనే లౌక్యం విశ్వనాథంలో లేదు. అతను తన భోరణి మార్చుకోలేదు.

సిట్టించి వేళకు రాకపోతే పూరుకోవడం లేదు. మందరించడమే కాక లేలు మార్చు పెడుతున్నాడు. మూడు చెట్లకు ఒక రోజు కాజావల్ రివ్ కోసేస్తున్నాడు.

కాజావల్ రిఫులు లేని వాళ్ళకు లాస్ ఆఫ్ సేచేస్తున్నాడు. దానిలో విశ్వనాథాన్ని సమర్పించేసిట్టించిలో చూడకొంద మంది పార్టీ మార్చి - మేనేజ్ మెంట్ వారి బహురో చేరిపోయారు.

నెల రోజులు ప్రశాంతంగా గడిచిపోయాయి. అది తుఫాన్ రాబోయే ముందు వుండే ప్రశాంతత అని అనుభవజ్ఞులు గ్రహించారు. సరిగా అలాగే జరిగింది.

అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ రిపోర్టులో చేసిన మాటలను అనుసరించి విశ్వనాథాన్ని ప్రెన్సిపాల్ పోస్టు నుంచి రివర్సు చేస్తూ ఫ్లర్లర్లు జారీ చేశాడు కరస్పాండెంట్!

ఇది చాలా అన్యాయమని - ప్రెన్సిపాల్ గా తనను ఏనిమిదేళ్ళ సర్వీసు వుందని - ఎన్.ఎ. డిగ్రీలో ఫస్టుక్లాస్ లేకపోయినా - సర్వీసును బట్టి తనకు ఎగ్జింప్లెన్ యివ్వడానికి రూల్స్ లో అవకాశం వుందనీ - తను పెట్టిన ఎగ్జింప్లెన్ అప్లీకేషన్ రికమెండ్ చేసి మూడేళ్ళ క్రితమే అప్పటి కరస్పాండెంట్ గవర్నమెంట్ కు పంపారని - విద్యా శాఖ అనుమతి లేకుండా కరస్పాండెంట్ తనను రివర్సు చెయ్యడం చట్ట విరుద్ధమని అతను చెప్పాడు. అసీలు చేశాడు. అయినా మేనేజ్ మెంట్ సట్టించుకోలేదు.

రాజారావుకు ఛార్జి యిచ్చి రిలీవ్ అయి పామ్మని విశ్వనాథాన్ని ఆదేశించాడు 'కరస్పాండెంట్' - ఆ ఆర్డరు సట్టుకొని రాజధాని వెళ్ళాడు విశ్వనాథం! గవర్నమెంట్ నుంచి ఎగ్జింప్లెన్ ఆర్డర్లు తెచ్చుకుంటున్నాడని వి.ఎ.ల వచ్చింది.

దానిలో కరస్పాండెంట్ రంగంలోకి దిగినా రాజారావును తిరిగి ప్రెన్సిపాల్ పీఠులో కూర్చోచెప్పారు. - సైబల్ ఫీజు ఆకౌంట్ లో చాలా అమలు చేసిన వున్నందువల్ల మాజీ ప్రెన్సిపాల్ విశ్వనాథాన్ని ఉద్యోగంలో నుండి సస్పెండ్ చేస్తూ మరో ఆర్డరు జారీ చేశాడు.

విశ్వనాథం క్వాలిఫికేషన్ కు గవర్నమెంట్ ఎగ్జింప్లెన్ యిచ్చినా అతను తిరిగి వచ్చి ఉద్యోగంలో చేరడానికి ఇప్పుడు అవకాశం లేకుండా పోయింది.

విశ్వనాథం పెట్టుకున్న అపీళ్ళ మీద ప్రభుత్వానికి మేనేజ్ మెంట్ కూా మధ్య రెండేళ్ళ నుంచి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుగుతున్నాయి. విద్యా శాఖ చేసిన ప్రశ్నలకు కరస్పాండెంట్ జవాబు వెప్పలేక పోతున్నాడు. నాయిదాల మీద నాయిదాలు వేసుకుంటూ వస్తున్నాడు. కాలేజీకి రికగ్నీషన్ రద్దు చేస్తామనే వరకు వెళ్ళింది. ఆ సైలెంథా జాగ్రత్తగా చదవారు సత్యమూర్తి! ఇప్పుడే అతనికి పరిస్థితి చాలా వరకు బోధ పడింది.

ఈ రెండేళ్ళలోనూ పబ్లిక్ పరీక్షలలో పాస్ అయ్యే వాళ్ళ సంఖ్య పది శాతానికి పడిపోయింది. చదువు రాకుండా పరీక్షలకు కూర్చుంటున్న పిల్లలు పక్క ప్రోవలు వెతుక్కుంటున్నారు. పరీక్షనోలులో సంచో భం కలిగిస్తున్నారు.

కాలేజీ రికార్డులు, ఇన్ స్పెక్టర్ రిపోర్టులు, రివిజ్నీషన్ వైళ్ళు అన్నీ జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూశాడు సత్యమూర్తి! పదేళ్ళ రికార్డు చూసిన తరువాత అతనికి అసలు కథ పూర్తిగా బోధ పడింది.

విశ్వనాథాన్ని ప్రెన్సిపాల్ పదవి నుంచి తొలగించడానికి గల కారణాలన్నీ అతనికి పుడు: ముందుగా ప్రామాణిక అయినా జవాబు రాయడానికి ప్రయత్నించాడు.

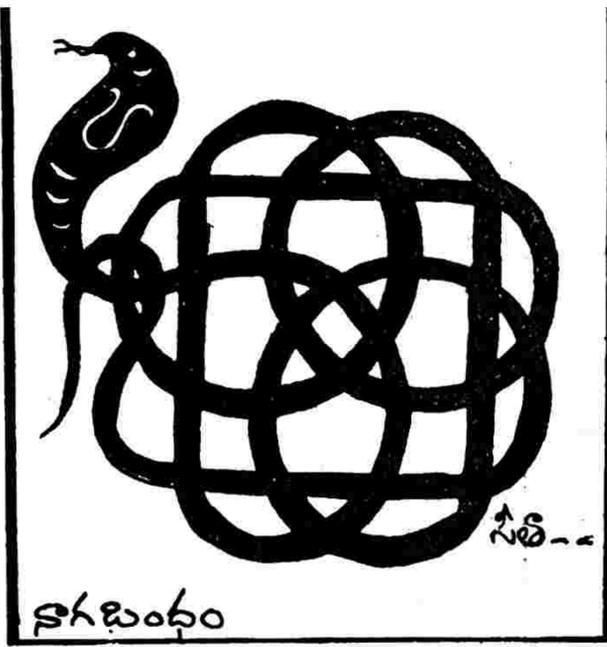
తనకు ముందువున్న కరస్పాండెంట్ కు, కాలేజీ కమిటీకి వ్యతిరేకంగా - వున్నది వున్నట్టుగా వ్రాసి తనపై అధికారులతో తగువు తెచ్చుకోవడమా? కరస్పాండెంట్ పదవికి రాజీనామా చేసి వెళ్ళిపోవడమా? అధర్మాన్ని ఎదిరించి పోరాటానికి దిగి అష్టకష్టాలు పడడమా? అధర్మం నుంచి తప్పించుకొని దూరంగా పారిపోవడమా? - అని ఆలోచిస్తూ వున్న సమయంలో - ఆ కాలేజీ మీద పిడుగు పడినట్టయ్యింది. అందరూ అదిరిపడి మాశారు.

మాజీ ప్రెసిపాల్ విశ్వనాథం కాలేజీలో అడుగు పెట్టాడు. సరాసరి కరస్పాండెంట్ గారి గదిలోకి వెళ్ళి గవర్నమెంట్ వారి ఆర్డరు కాపీ సత్యమూర్తికి యిచ్చాడు.

ఈ వార్త దానానలంలా క్షణంలో కాలేజీ అంతా వ్యాపించింది. కొందరు టీచర్లు, జూనియర్ లెక్చరర్లు భయభ్రాంతులై ఇన్-చార్జి ప్రెసిపాల్ రాజారావు చుట్టూ చేరారు. - విశ్వనాథాన్ని ప్రభుత్వం తిరిగి ప్రెసిపాల్ గా నియమించిందని - గవర్నమెంట్ వారిచ్చిన 'రి-ఇన్-స్టేట్ మెంట్' ఆర్డర్లు పట్టుకొని ఆయనే స్వయంగా వచ్చాడని చెప్పారు.

"ఏ పరిస్థితులలోను అతన్ని తిరిగి చేర్చుకోవడం జరగదు. కమిటీ యిదివరకే ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది. మీరు నిర్భయంగా వుండండి" అని రాజారావు ధైర్యం చెబుతున్న సమయంలో అటెండరు వచ్చి - "మిమ్మల్ని కరస్పాండెంట్ గారు రమ్మంటున్నారు" - అన్నాడు.

రాజారావు వెళ్ళేసరికి కరస్పాండెంట్ గదిలో విశ్వనాథం పాలు స్టాఫ్ మెంబర్లలో సీనియర్లు ముగ్గురు కూర్చుని వున్నారు. రాజారావుకు కూడా అయిష్టంతో

వాళ్ళ సరసన కూర్చోక ఆసక్తి లేదు. కరస్పాండెంట్ గవర్నమెంట్ వారి ఆర్డరు కాపీ రాజారావుకు చూపించాడు. అక్కడున్న స్టాఫ్ మెంబర్లు కూడా చదివారు. "మరి మీ క్వాలిఫికేషన్ మాటేమిటి?" కరస్పాండెంట్ విశ్వనాథాన్ని అడిగాడు. "గవర్నమెంట్ ఎగ్జంప్లన్ యిచ్చారండి! మీకు కాపీ అందలేదా?" "లేదు. ఎన్నాళ్ళయ్యింది మీకు ఎగ్జంప్లన్ యిచ్చి?" "ఆర్మెయిన్మెంట్ దండి. ఇదిగో వాకు వచ్చిన కాపీ! చూడండి" అని విశ్వనాథం తన సంచితోంచి ఆర్డరు తీసి చూపించాడు. అది కూడా అక్కడ వున్న నలుగురూ చదివారు. సత్యమూర్తి గుమస్తాను పీల్చి రికగ్నీషన్ ఫైలు పట్టుకు రమ్మన్నాడు. ఫైలు తెచ్చిన తరువాత రికగ్నీషన్ అప్లికేషన్ లో దిగువున వున్న డిక్లరేషన్ చదివినారందరికీ వినిపించమన్నాడు. గుమస్తా అలాగే చేశాడు.

'ఎన్నారు కదా! ఆ డిక్లరేషన్ క్రింద నేను సంతకం పెట్టి వారం రోజుల క్రితం గవర్నమెంట్ కు పంపాను. అందులో చెప్పినట్టు - ఎడ్యుకేషన్ డిపార్ట్ మెంట్ వారి 'రికగ్నీషన్ రూల్స్'కు వ్యతిరేకంగా నేను వెళ్ళకూడదు. గవర్నమెంట్ ఆర్డర్లు పాటించి తీరాలి. ఎయిడెడ్ కాలేజీ అకు, స్కూళ్ళకు మాటికి నూరుపాళ్ళు గ్రాంటు గవర్నమెంట్ యిస్తోంది. కరస్పాండెంట్ కు కాని, కమిటీకి కాని గవర్నమెంట్ ఆర్డర్లును ధిక్కరించే అధికారం లేదు. - విశ్వనాథం గారిని చేర్చుకొని గవర్నమెంట్ ఆర్డరు వెంటనే అమలు పరుస్తున్నాను" అన్నాడు కరస్పాండెంట్ సత్యమూర్తి!

అప్పటికప్పుడు ఆర్డర్లు పడ్డాయి. అటెండెన్సు రిజిస్టర్ లో పేరు వ్రాసి సంతకం పెట్టాడు విశ్వనాథం.

రాజారావు కాలేజీ నుంచి సరాసరి కమిటీ మెంబర్లు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. వేరు వేరు పనుల మీద ఎక్కడికో వెళ్ళిన సభ్యులందరూ మర్నాటి ఉదయం వరకూ ఒక చోటకు చేరుకోలేక పోయారు. చేరుకున్న తర్వాత అందరూ సత్యమూర్తి మీద విక్రగీనంగా మండిపడ్డారు.

కమిటీ మెంబర్లు తొమ్మిండుగురు కలిసి కాలేజీకి వెళ్ళారు. రాజారావును తిరిగి ప్రెసిపాల్ కుర్చీలో కూర్చోబెట్టారు. విశ్వనాథాన్ని మూడోసారి పదవీచ్యుతుణ్ణి చేశారు. - సత్యమూర్తిని కరస్పాండెంట్ పదవి నుంచి తొలగించి - అతని చోటులో మరో వ్యక్తిని కరస్పాండెంట్ గా నియమించి - వోటీసు బోర్డులో ఆర్డరు అంటించి వెళ్ళిపోయారు.

దానితో కాలేజీ తిరిగి కమిటీ వారి చేతికి వచ్చింది. కథ కోర్టుకు వెళ్ళింది.

దీపావళి శుభాకాంక్షలు

మా రాబోవు చిత్రములు:

* విశ్వనాథనాయకుడు * తేనెమనసులు
* ప్రతాపరుద్రుడు * ఓ ప్రేమ కథ
* కౌబోయ్ నెం.1

శాంతి పిక్చర్స్

శంకరాగహారం నెల్లూరు. ఫోన్ : 5714